

بررسی تکنیک‌های نمایشی در شعر سید مهدی موسوی

واژگان کلیدی

*سیدمهدی موسوی

*شعر نمایشی

*عناصر نمایشی

*نمایش

دکتر عبدالله حسن زاده میرعلی* a.hasanzadeh@semnan.ac.ir

دانشیار دانشگاه سمنان

مهسا زهیری

دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سمنان

چکیده

به دلیل رواج انواع سبک‌های شعری جدید، سروده‌های اغلب شاعران جوان، سرشار از نوآوری‌های ادبی و درآمیختگی هنرهای مختلف با ادبیات است. گونه‌های متنوع از شعر داستانی، شعر روایی، شعرگرافی یا شعر نمایشی و سینمایی، تحت تأثیر دیگر هنرها به وجود آمده و کم‌کم جایگاه خود را یافته‌اند. شعر نمایشی که محور مطالعه‌ی ما در این پژوهش است، با بهره‌گیری از عناصر و تکنیک‌های نمایشی شکل گرفته و به تصویرگری می‌پردازد. چنین شیوه‌ای در شعر، بسترساز برخورد نمادین با عناصر مختلف طبیعت، جامعه و... است. سید مهدی موسوی نیز یکی از شاعرانی است که از این روش‌ها در شعر خود بهره برده است. از این رو، در این پژوهش، از طریق مطالعات کتابخانه‌ای، فیش‌برداری و بررسی مستقیم آثار، سعی شده است که سروده‌های سیدمهدی موسوی، از نظر میزان تلفیق با هنر نمایش، و حضور عناصر نمایشی (متن، گفتگو، نوع روایت، نور، صدا و...) در آن مورد بررسی قرار گیرد. این عناصر، صورت گسترش یافته و به‌روزشده‌ی عناصر تراژدی در کتاب «فن شعر» ارسطو به حساب می‌آید.

تمرکز بر عنصر روایت و کارکردهای شخصیت‌پردازی، موجب برجستگی جنبه‌های نمایشی در سروده‌های موسوی شده است. دیالوگ، مونولوگ، دستورالعمل صحنه و واژگان بصری موجود در صحنه‌ها، از دیگر عناصر نمایشی پرکاربرد در شعر موسوی است.